

for Øjeblikket, er altsaa af den alleralvorligste og vanskeligste Art. De kræver det nøjeste Samarbejde mellem alle Erhverv og Regeringens nøjeste Kontrol, for at den stadig knappere Tonnage kan blive anvendt i det danske Samfunds Tjeneste paa den bedst mulige Maade, og jeg kan berolige det ærede Medlem med, at jeg i en Forhandling, som er ført oppe i Handelsministeriet under Handelsministerens Præsidium, udtrykkelig har udtalt, at en hvilken som helst Myndighed, som Fragtnævnet i sine Bestræbelser for at faa Skibsfartens Tonnage anvendt paa den for de samlede Erhverv bedst mulige Maade maatte behøve for Udøvelsen af sit vanskelige Hverv, var jeg rede til at anmode Rigsdagen om at give, hvis jeg ikke i Henhold til den bestaaende Lovgivning var i Stand til at give den selv.

Jeg nødes altsaa til at sige, at det ærede Medlems Tale er holdt paa et forkert Tidspunkt, at den paa nærværende Tidspunkt intet som helst Bidrag yder til en Løsning af de vanskelige Spørgsmaal, at den, holdt paa det Tidspunkt, da Regeringen første Gang fremsatte Ønsket om at kunne paalægge Skibsfarten Bidrag til Samfundets Tarv, vilde have været af betydelig større Værdi. Jeg kan til syvende og sidst overfor de Udtalelser, som det ærede Medlem nu fremførte, og hvori der var saa meget rigtig, og jeg haaber ogsaa ærlig og sand Indignation, minde om, at de Toner, som den Gang lød fra den Side, hvor det ærede Medlem befinder sig, var Advarsler mod at slagte Guldhønen. Det var under den Parole, det ærede Medlems Parti den Gang sejlede. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem vilde have handlet rettere, hvis han havde holdt den Tale, som han nu har holdt her, ved sit Partis lønlige Sammenkomster og rettet sine Bebrejdelser mod dem, som paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem var inde paa den rigtige Vej, ikke vilde følge ham.

N. Neergaard: Jeg anser det for meget lidt hensigtsmæssigt paa nærværende Tid, under de vanskelige Forhold, vi befinder os i, ikke mindst for Skibsfartens Vedkommende, at komme ind paa en offentlig Drøftelse af disse Forhold, som ikke er forberedte ved Forhandlinger, hvor man kan faa forelagt de paagældende Oplysninger, hvoraf mange maaske ikke egner sig for Offentligheden, inden man tager sit Standpunkt. Det er ikke muligt at udtale sig med nogen som helst Frihed om disse Forhold, fordi saa meget spiller

ind deri, som det vilde gøre Skade at omtale. Jeg skal derfor ganske afholde mig fra at komme ind paa noget Program med Hensyn til en Ordning af Skibsfartsforholdene. Drøftelser herom vil muligvis, maaske rimeligvis, blive nødvendige, men de maa i hvert Fald paa de foreløbige Stadier føres paa en anden Maade, under mere betryggende Forhold, end det kan ske her i Tinget.

Naar jeg har ønsket at sige et Par Ord ved denne Lejlighed, er det af to Grunde. For det første, fordi den højtærede Indenrigsminister — som flere Gange før — kom tilbage til de Forhandlinger, der i sin Tid blev ført i Udvalget angaaende det af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) fremsatte Forslag. Jeg har gentagne Gange haft Lejlighed til at gøre Rede for, hvorledes denne Sag forholdt sig, og kunde for saa vidt godt spare mig at komme tilbage dertil, men da der nu paa ny fremføres Misforstaaelser angaaende Sagens Sammenhæng, skal jeg ganske kort rekapitulere denne. Det ærede Medlem fra Nyborg havde fremsat et Forslag, som han atter i Dag har været inde paa. Dette Forslag erklærede Venstre i Udvalget sig rede til at diskutere, eller rettere, vi erklærede os rede til at forhandle om en Løsning paa Grundlag af Forslaget, under Forudsætning af, at Ministeriet vilde acceptere dette Grundlag og fremsætte et derpaa bygget Forslag. Det vilde den højtærede Indenrigsminister imidlertid ikke. Dette maa til for at forstaa den anden Halvdel af Sagen, som den højtærede Indenrigsminister omtalte i Dag, at efter at det havde vist sig, at den højtærede Indenrigsminister ikke vilde gøre denne Tanke til sin og fremsætte Forslag derom, erklærede Venstre, at vi ikke ansaa det for muligt at gennemføre Forslaget. Det er ogsaa meget rigtigt, at der indenfor Venstre var flere, som havde Betæneligheder ved at gaa den af det ærede Medlem fra Nyborg anviste Vej, og at vi alle var enige om at betragte det som givet, at hvis Regeringen ikke antog sig dette Forslag, gjorde det til sit Grundlag, formulerede det og bearbejdede det med den Sagkundskab, som Regeringen ene kan raade over og skaffe til Veje, vilde det være aldeles haabløst at søge at komme frem ad den af det ærede Medlem fra Nyborg anviste Vej. Saaledes forholder Sagen sig. Det er ofte udtalt her i Tinget, men det synes altsaa at være nødvendigt at gentage det: Striden mellem Venstre og den højtærede Minister stod